

РЕШЕНИЕ

№ 2909

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **1470** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от М. Х. Р. И. Ел А. от [населено място], против заповед № РНИ123-РД09-285/20.06.2023 г. на кмета на район Нови Искър, СО, с която се учредява възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о.т.222 и о.т.230 по отношение на засегнатия имот, право на прокарване на нова кабелна линия на ПИ с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, външно електрозахранване с кабели Ср.Н 20кW до ПИ с идентификатор 48393.4990.1197, за електрозахранване на обект нов ККТП kVA/20kV на „Цех за метални изделия-едноетажно производство, складово хале“, като стойността на еднократното обезщетение за учредяване правото на прокарване е в размер на 3608 лв. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на заповедта. Посочва, че за издадената заповед е узнал от експертизата по адм.д. № 6390/2023 г. на АССГ, образувано по негова жалба срещу направената оценка на обезщетението, което му се дължи за учредения сервитут. Твърди нищожност на акта, тъй като в същия липсва адресат на акта. В заповедта не е посочено в чия полза се учредява, както на кого принадлежи правото на собственост на господстващия имот, не е посочено и кой е собственика на служещия имот и съответно кой е правоимащия по реда на чл. 210, ал. 5 от ЗУТ, т.е. на кой следва да се изплати обезщетението. Това прави невъзможно вписването на заповедта в имотния регистър, каквото е

изискването на закона, но ограничава и правото на собствения на имота да получи обезщетението. Счита, че в заповедта не е отразена необходимостта от изграждане на нова кабелна линия, средно напрежение, нито пък е посочено за каква точно кабелна линия се касае, обща или отклонение от нея. В тази връзка не може да се установи дали е спазена установената форма за учредяване на сервитутното право и реда, по който следва това да стане. Твърди, че заповедта е издадена преди влизане в сила на оценката за правото на прокарване, която е била оспорена от жалбоподателя и съответно увеличена от съда. Твърди, че не са налице условията на чл. 193, ал. 8 от ЗУТ, която дава възможност заповедта да се издаде предварително. Също така, определената сума не е преведена по негова сметка, което няма и как да стане, тъй като в заповедта не е определено правоимащото лице. Счита, че заповедта противоречи на чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, която задължава органа да изследва въпроса за наличие на друго техническо решение, което да е икономически целесъобразно в хода на административното производство. Посочва, че заповедта налага икономически неизгодно изграждане на кабелно трасе през собствения на жалбоподателя имот с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, без да разглежда въпроса за наличие на друго трасе, преминаващо през други имоти и същото отговора на изискванията на наредба № 8/28.07.1999 г. и с него няма да се налага да се разбива положена асфалтов-бетонна настилка. По този начин ще се отговори и на изискването кабелните трасета да се полагат през незастроени общински имоти, без да се разрушава съществуваща инфраструктура. Нарушена и разпоредбата на чл. 67, ал. 1 от ЗУТ. Посочва, че собственика на господстващия имот не е влизал в преговори с жалбоподателя и не му е предлагал обезщетение. По този начин той се е възползвал недобросъвестно от реда по чл. 193 ЗУТ, като цели да се определи непазарно обезщетение. Моли за отмяна на заповедта. Претендира разноси

В съдебно заседание, представляван от адв. А., твърди, че е установено, че е налице по-икономичен начин на разполагане на кабела. Моли за отмяна на заповедта.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за основателност на жалбата и моли за нейното уважаване. Навежда доводи, че е безспорно наличието на икономически по-целесъобразно решение.

Ответникът – кмет на СО, район Нови Искър, чрез процесуалния си представител юрк. М., изразява становище по жалбата, което касае оспорването на изготвената оценка по реда на чл. 210 ЗУТ и производството по това оспорване. Посочено е, че се оспорва като неоснователна. Посочва, че акта е издаден от компетентен орган при спазване на административно производствените правила. Твърди, че тъй като с решение по адм.д. № 6390/2023 г. на АССГ оценката е изменена и обезщетението е увеличено, предмета на делото е изчерпан. С учреденото право на прокарване не се влошават условията за застрояване в ПИ с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, собственост на жалбоподателя, не се препятства установения начин на ползване на имота и не съществува друг по-икономичен и по-целесъобразен вариант за осигуряване на достъп за прокарване на нова кабелна линия. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, не се представлява.

Заинтересованата страна - Д. В. Д., чрез процесуалния си представител адв. М., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Претендира присъждане на разноси.

В съдебно заседание се представлява се от адв. М., която моли да се остави в сила

оспорения акт. Счита, че това е най-икономичния вариант, защото тук временно се засяга имота на жалбоподателя без да се ограничава неговото право на собственост. Претендира присъждане на разноски.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

СГП не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на поземлен имот с идентификатор 48393.4990.659, находящ се в [населено място], СО, район "Нови Искър", по КККР, одобрени със заповед № РД-18-15/23.01.2012 г. на и.д. на АГКК, с площ от 4006 кв.м., с НА за покупко-продажба на недвижим имот № 20, том I, рег. № 1966, дело № 15/2007 г.

Заинтересованата страна Д. Д. се легитимира като собственик на поземлен имот с идентификатор 48393.4990.776 по КККР на [населено място], СО, с площ от 3210 кв.м. с постановление за възлагане на недвижим имот по изп. дело № 20167900401247, изх. № 26826/25.07.2019 г. на ЧСИ Р. М..

Заинтересованата страна Д. Д. е възложил, през 2022 г., изготвянето на експертна оценка за определяне пазарна стойност на сервитут на нови кабели СрН в тръбна мрежа, разположени в поземлен имот с идентификатор 48393.4990.659, находящ се в [населено място], СО, район "Нови Искър".

Лицензиран оценител е изготвил експертна оценка на 10.06.2022 г., изработена по метода на сравнителната стойност (на пазарни аналози) и метода на приходната стойност (на капитализиране на дохода от рента), съобразно правилата, визирани в чл. 64 от ЗЕ. При определяне на пазарната стойност на правото на сервитут, в експертната оценка е посочено, че за база се взема пазарната стойност на земята, получена по сравнителния метод, определена за площта, върху която се учредява правото на сервитут. Получената стойност се коригира с коефициент, отчитащ срока за който е учредено вещното право и коефициент, отчитащ вида на сервитута. За пазарни аналози оценителят използвал три "сравнителни обекти", намиращи се в [населено място], без да е посочено по какъв начин се е снабдил с тези данни. Въз основа на така направените анализи е определена пазарна стойност на еднократното обезщетение за възникване на сервитут за ПИ 48393.4990.659 в размер на 3608 лева.

Със заявление вх. № РНИ21-ГР94-1099/3/28.11.2022 г. до кмета на СО, район "Нови Искър", Д. Д. е поискал стартиране на процедура по учредяване право на прокарване на нова кабелна линия през поземлен имот с идентификатор 48393.4990.659 за външно електрозахранване с кабели СрН 20kw и нов БКТП 800 kVA/20kV на "Цех за метални изделия-едноетажно производство, складово хале" в УПИ V-776, кв.48, ПИ с идентификатор 48393.4990.1197 по КККР на [населено място].

Допълнително към заявлението е представена нотариална покана до собственика на имот 48393.4990.659 за подписване на договор за учредяване право на прокарване на отклонение от общи мрежи на техническата инфраструктура върху част от имота, от 10.11.2022 г. В констативен протокол, съставен от нотариус е посочено, че на 11.11.2022 г. адресата на поканата М. Х. Р. И. Ел А. не е намерен на адреса, посочен в

поканата. Също така, на 14.11.2022 г. адресата е търсен на адреса на имота в [населено място], където е открит, взел поканата, прочел я и я върнал на длъжностното лице, без да подпише, че я е получил. В констативния протокол е отразено, че на посочената в поканата дата 25.11.2022 г., в 14.00 ч. при нотариуса, жалбоподателят не се е явил.

Допълнително е представено копие от проект на трасето за преминаване, в който е отбелязана площта на сервитута на кабели СрН в тръбна мрежа в имот с идентификатор 48393.4990.659 - 100 кв.м.; Копие от проекта с детайли на полагане на кабелите в тръбна мрежа, вкопано; Договор за присъединяване на обекти на клиенти към разпределителната електрическа мрежа по реда на чл. 117, ал. 5 от ЗЕ № ДПЕРМ [ЕГН]/23.04.21г., с посочен обект на присъединяването лице „Цех за метални изделия - едноетажно производство, складово хале” в УПИ У-776, кв.48, ПИ с идентификатор 48393.4990.1197 по КККР и указания, че присъединяването ще се извърши към нов трансформаторен пост и електропроводни линии (СрН), като трафопоста ще е разположен на границата на собственост към уличната регулационна линия на имота, както и място на присъединяване на новия трафопост.

Със заповед № РНИ23-РД09-62/16.01.2023 г., кметът на район „Нови Искър“ е назначил комисия, която да одобрява оценки, като определя размера на обезщетенията по чл. 210, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ и да дава предложения за изплащането им на правоимащите лица.

На 19.04.2023 г. е проведено заседание на комисията по чл. 210, ал. 2 от ЗУТ при СО, район „Нови Искър“, обективирано в протокол № 3 от 19.04.2023 г., като в т. 2 от дневния ред е разгледано заявлението на Д. Д..

С решение по т. 2 от Протокол № 3 от 19.04.2023 г., Комисията е приела представената експертна оценка и обезщетението за прокарването на сервитут на нова кабелна линия през имота на жалбоподателя, като било определено обезщетение на стойност 3608 лева. С решението, Комисията е предложила на кмета на СО, район „Нови Искър“ да издаде заповед по чл. 193 от ЗУТ за право на прокарване.

С жалба, М. Х. Р. И. Ел А. е оспорил решението по т. 2 от Протокол № 3/19.04.2023 г. на Комисия по чл. 210, ал. 1 ЗУТ, назначена със заповед № РНИ22-РД09-62/16.01.2023 г. на кмета на СО, район „Нови Искър“ пред АССГ. С влязло в сила решение № 771/02.02.2024 г. по адм.дело № 6390/2023 г., АССГ, 82 състав, решението по т. 2 от Протокол № 3/19.04.2023 г. на комисия по чл. 210, ал. 1 ЗУТ, с което е определен размера на еднократното обезщетение за учреденото право на прокарване на сервитут, за засегнатия поземлен имот с идентификатор 48393.4990.659 по КККР на [населено място], е увеличен размерът на паричното обезщетение за прокарване на сервитут за поземлен имот с идентификатор 48393.4990.659 от 3 608 лева на 3 694 лева.

Въз основа на тези данни, кметът на СО, район „Нови Искър“ е издал заповед № РНИ123-РД09-285/20.06.2023 г., с която на основание чл. 44, ал. 1, т. 9 от ЗМСМА, заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на СО, чл. 193, ал. 3, във вр. с чл. 210 от ЗУТ, и решение по т. 2 от Протокол № 3/19.04.2023 г. на Комисията по чл. 210 ЗУТ и заявление вх. № РНИ21-ГР94-1099/3/28.11.2022 г., е учредено възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о.т.222 и о.т.223, по отношение на засегнатия /служещия/ имот с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, право на прокарване на нова кабелна линия за външно електрозахранване с кабели СрН 20kW до поземлен имот с идентификатор 48393.4990.1197 /господстващ имот/ за електрозахранване на обект нов БКТП 800 kVA/20kV на „Цех за метални изделия -

едноетажно производство, складово хале” в УПИ V-776, кв.48, ПИ с идентификатор 48393.4990.1197 по КККР.

В заповедта не е посочен нейния адресат, като е цитиран единствено номера на засегнатия имот. В заповедта е посочено, че правото на прокарване през служещия имот ще се осъществява съгласно приложена схема. Посочено е също така, че стойността на еднократно обезщетение за учреденото право на прокарване е внесена от заявителя по банков път с платежно нареждане № 210В100231420021/22.05.2023 г., а заповедта, съгласно чл. 193, ал. 9 от ЗУТ, да бъде вписана в имотния регистър на Агенция по вписванията по партидите на двата имота.

Допълнително, след влизане в сила на решение № 771/02.02.2024 г. по адм.дело № 6390/2023 г., АССГ, 82 състав, Д. е превел по сметка на район Нови Искър сумата от 86 лв.

По преписката липсват данни заповедта да е съобщена на жалбоподателя.

Жалбата е подадена на 31.01.2024 г. чрез административния орган до съда.

Със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., служебно известна на съда, кметът на Столична община е възложил на кметовете на райони правомощия да издават заповеди по чл. 193 от ЗУТ.

Със заповед № РНИ23-РД09-279/09.06.2023 г., кметът на СО, район „Нови Искър“ е възложил на зам. кмета на района, в периода на отсъствие поради ползване на платен годишен отпуск, от 19.06.2023 г. до 30.06.2023 г., да изпълнява делегираните му права и задължение, произтичащи от чл. 46 от ЗМСМА, както и делегираните му такива от кмета на СО.

Видно от съдържанието се в преписката писмо от главния архитект на СО, район „Нови Искър“ до СО - Н., М. Х. Р. И. Ел А. е подал заявление № РНИ22-ТП00-112/02.12.2022 г. за даване на разрешение за изработване на проект за ПУП - ИПУР по имотна граница за ПИ с идентификатор № 48393.4990.659 по КККР на [населено място], район Нови Искър за образуване на нов УПИ IV-659, кв. 47.

Пред настоящата съдебна инстанция е изготвено, неоспорено от страните, заключение по допуснатата съдебно – техническа експертиза. Вещото лице е посочило, че от проекта за трасето за прокарване на кабели СрН в тръбна мрежа е установило, че 100 кв.м. от имот с идентификатор 48393.4990.659 попадат в сервитут на кабелното трасе. Експертът сочи, че учреденият сервитут попада в част от имота, който е отреден за [улица]. Съгласно действащите норми, в границите на определения сервитут не може да се извършва строителство, както и озеленяване с дървета и храсти. В Приложение 1 към чл. 6, ал. 1 и чл. 8 на Наредба №8/1999 г. са посочени най-малките светли разстояния в метри между подземните технически проводни, до фундаменти на сгради и съоръжения, и до дървесни видове, като до фундаменти на сгради - 0,6 м., до дървета - 3 м., а до храсти - 2 м. Съгласно договора с Ч. „Разпределение България” присъединеното лице трябва да осигури сервитутни права по чл. 64 от ЗЕ, право на преминаване на хора и техника за обслужване на енергийните съоръжения и ограничаване ползването на имотите, като и да съдейства за учредяване на сервитутни права върху имоти на трети лица, през които са прокарани мрежите. Учреденото право на прокарване на нова кабелна линия през имота на жалбоподателя с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, попада в улична регулация по действащия ПУП. За имота на жалбоподателя е отреден УПИ IV-659 „за чисто производство” от кв. 47. Параметрите на застрояване на УПИ IV-659 не се нарушават с учреденото право на прокарване на нова кабелна линия.

Според вещото лице, от приложения по делото проект се установява, че е предвидено кабелите СрН да се положат в тръбна мрежа в рамките на тротоара, част от уличната регулация по плана, одобрен с Решение № 27 по Протокол №32/10.12.2001 г. на СОС, и е съобразено с чл. 11 и приложение 3 от Наредбата.

Експертът счита, че възможен е вариант, при който трасето на кабелите СрН да преминава по южния тротоар на [улица], като в този случай, кабелното трасе ще пресича само улицата от о.т.230 до о.т.229. В случай, че трасето на кабелите СрН минава по южния тротоар на улицата, засегнати ще са поземлени имоти с идентификатори 48393.4990.694, 48393.4990.696 и 48393.4990.697, които са частна собственост, по данни от Г. - С.. И в двата варианта на кабелно трасе, по южния и по северния тротоар на [улица] се засягат части от поземлени имоти - частна собственост, които попадат в улична регулация. С действащия план за регулация на [населено място] е предвидено разширение на съществуващата улица - имот с идентификатор 48393.4990.1105 - публична общинска собственост, от 6 м. на 9 м., като от двете страни на пътното платно са предвидени тротоари по 1,5 м.

В заключение вещото лице посочва, че с проектираното трасе на кабели СрН през ПИ 48393.4990.659 е засегнато правото на собственост на жалбоподателя към момента, тъй като действащата улична регулация не е приложена, в частта на предвижданията за тротоари.

В съдебно заседание вещото лице посочва, че кабелът се свързва по кабелна линия, която минава по източно разположената улицата от две точки на захранване. В двата варианта трасетата са приблизително еднакви, като варианта южен тротоар пресича веднъж улицата, т.е. по-икономичен е варианта южен тротоар, тъй като пресича един път улицата, а в момента още няма асфалтова настилка.

В допълнение сочи, че в конкретния случай трасето за преминаване на кабели е проведено по тротоарите. Данните в Г. са, че имотът, който е за улица, е публична общинска собственост, с изключение на тротоарите от двете страни на улицата, които към момента не са отчуждени и са частни, но са предвидени за улица. Общо улицата е 9 метра, с два тротоара от двете страни. И в двата случая ще минава по трасето на тротоара.

По делото се представи справка от Службата по вписванията [населено място], от която се установява, че имот с идентификатор 48393.4990.694 /по южния тротоар/ е общинска собственост.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е заповед № РНИ123-РД09-285/20.06.2023 г. на кмета на СО, район „Нови Искър“, с която се учредява възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о.т.222 и о.т.230 по отношение на засегнатия имот право на прокарване на нова кабелна линия на ПИ с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, външно електрозахранване с кабели Ср.Н 20кV до ПИ с идентификатор 48393.4990.1197, за електрозахранване на обект нов ККТП kVA/20kV на „Цех за метални изделия-едноетажно производство, складово хале“, като стойността на еднократното обезщетение за учредяване правото на прокарване е в размер на 3608 лв. Съдът намира, че оспорената заповед представлява индивидуален административен

акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 214 от ЗУТ, подлежащ на обжалване, издадена от кмета на СО, район „Нови Искър“ на основание чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, с която е учредено възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о.т.222 и о.т.223, по отношение на засегнатия /служещия/ имот с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, право на прокарване. Поради което приема, че е сезиран с жалба срещу годеен за оспорване административен акт.

Жалбата е подадена от надлежно процесуално легитимирана страна - собственикът на засегнатия /служещия/ имот с идентификатор 48393.4990.659. Съдът приема, че е спазен срока за оспорване на индивидуалните административни актове, тъй като не се представиха доказателства заповедта да е съобщена на жалбоподателя. Поради това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледани по същество, жалбата е основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспореният акт е постановен от компетентен орган – кмет на СО, район „Нови Искър“ в пределите на предоставената му власт. Съгласно чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, когато не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти и друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно, правото на прокарване се учредява със заповед на кмета на общината. Със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., кметът на Столична община е оправомощил кмета на СО, район „Нови Искър“ да издава заповеди за учредяване на право на прокарване на отклонения от общите мрежи и съоръженията на техническата инфраструктура по чл. 193, ал. 3 от ЗУТ. Заповедта е подписана от зам.-кмета на СО, район „Нови Искър“, на когото със заповед № РНИ23-РД09-279/09.06.2023 г., кметът на СО, район „Нови Искър“ е възложил в периода на отсъствие поради ползване на платен годишен отпуск от 19.06.2023 г. до 30.06.2023 г., да изпълнява делегираните му права и задължение, произтичащи от чл. 46 от ЗМСМА, както и делегираните му такива от кмета на СО.

При издаването на заповедта е спазена установената писмена форма, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Посочени са и обстоятелствата, мотивирали органа да издаде заповедта. В действителност не е посочен адресат на акта, което е довело до невъзможността заповедта да се връчи на собственика на имота, но е все пак е посочен засегнатия /служещия/ имот, а жалбоподателят, макар и след няколко месеца се е уведомил за издадената заповед и е упражнил правото си на жалба. Поради това, неоснователни са наведените в тази насока възражения.

Съдът намира обаче, че в заповедта не е спазено изискването за съдържание за издаване на административен акт по чл. 59, ал. 2 от АПК. Не са изложени в пълна

степен правните и фактически основания за издаването ѝ, поради което приема, че заповедта е не мотивирана в достатъчна степен. За да се приеме, че актът е мотивиран е достатъчно в същия да са посочени други предхождащи го актове, които съдържат мотиви по конкретни въпроси, за които са изготвени тези актове. В конкретния случай това са именно документите, на които се позовава органа, за да мотивира издаването на заповед за учредяване право на преминаване и право на прокарване на мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужд имот. Но в тези документи, а именно Протокол № 3/19.04.2023 г. на Комисията по чл. 210, назначена със заповед № РНИ123-РД-62/16.01.2023 г. на кмета на СО, район „Нови Искър“, не се съдържат достатъчно мотиви от една страна на какво основание органа е приел, че между страните не е постигнато съгласие за договорно уреждане на отношенията, а от друга за избраното трасе и защо органа е преценил то да премине именно през имота на жалбоподателя. Мотиви в тази насока изобщо не се съдържат в оспорената заповед или в документите, на които органа се е позовал при издаването ѝ. Това са основните въпроси, които органа следва да съобрази при преценката си дали да издаде заповед за учредяване на прокарване или да откаже и липсата на мотиви в тази насока в оспорената заповед, води до немотивираност на заповедта.

От съдържанието на заповедта, както и решението на комисията по чл. 210 от ЗУТ, не става ясно по каква причина органът е приел, че е налице необходимост от отклонение от общото правило, че правото на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди имоти, се учредява с писмен договор между собствениците на поземлените имоти с нотариална заверка на подписите. Липсва позоваване на представена декларация по чл. 193 от ЗУТ относно непостигнато със собственика на служещия поземлен имот съгласие, която въобще липсва в административната преписка, т.е. кое е мотивирало органа да приеме, че между собствениците на господстващия и служещия имоти, не е постигнато съгласие за сключване на договор, при представена единствено нотариална покана и констативен протокол от опит за връчването ѝ. При липса на доброволно уреждане на въпроса, не е ясно по отношение на кой въпрос не е постигнато несъгласие, дали относно самото преминаване през неговия имот, или пък по отношение на размера на обезщетението, което да се изплати, или пък по отношение на двата въпроса.

Съгласно чл. 192, ал. 2 от ЗУТ, когато не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти и друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно, правото на преминаване през чужди поземлени имоти се учредява със заповед на кмета на общината. Освен като изключение от общото правило, както вече се посочи, разпоредбата на чл. 193, ал. 3 от ЗУТ е аналогична по отношение правото на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. Доколкото учредяването на сервитутното право върху имоти – частна собственост на физически и юридически лица, в хипотезата на чл. 192, ал. 2 и чл. 193, ал. 3 от ЗУТ – по административен ред и с акт на административен орган, представлява едно принудително ограничаване правото на собственост на тези лица, законът изрично регламентира условията, при които е допустима административна намеса, като изключение от принципа за договорно уреждане на отношенията. Тези условия съставляват нормативно предвидените материалноправни предпоставки, с наличието на които законът свързва упражняването на правомощието по чл. 192, ал. 2 и чл. 193, ал. 3 от ЗУТ, за учредяване по административен ред и със заповед на кмета

на общината на право на преминаване през чужд имот и право на прокарване на отклонения от общите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди имоти. Именно в разпоредбите на чл. 192, ал. 4 и ал. 5 и чл. 193, ал. 3 и ал. 5 от ЗУТ е разписано, че: 1. да не е постигнато съгласие между лицето, в чиято полза се учредява сервитута и собствениците на имотите, през които ще се осъществи прокарването; 2. друго техническо решение за прокарване на отклонението да е явно икономически нецелесъобразно и 3. с прокарването на отклонението да не се влошават условията за застрояване на поземлените имоти, да не се препятства установения начин на трайното им ползване и да не се засягат разрешени строежи или съществуващи сгради. Преди да се постанови обжалваната заповед е било дължимо да се установи има ли друго техническо решение, което е икономически по-целесъобразно.

В настоящия случай, както в заповедта, така и в предхождащият акт - решение на комисията по чл. 210 от ЗУТ, на който органът се е позовал, липсват изложени мотиви относно това, че не е налице друго по-целесъобразно икономическо решение, както и че с учредяването на сервитута не се влошават условията за застрояване на служещия поземлен имот, не се препятства установеният начин на трайно ползване на имота и не се засягат разрешени строежи или съществуващи сгради.

В представената по делото административна преписка, във връзка с издаването на обжалваната заповед, липсват каквито и да е било данни, какви документи са били разгледани от административният орган и как е приел, че няма друго техническо решение за прокарване на отклонение от общите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура и правото на преминаване.

От изложеното може да се направи извод, че административният орган не е изпълнил и задължението си по чл. 35 от АПК, да издаде акта след като обсъди всички факти и обстоятелства от значение за случая. Липсват каквито и да е било установявания за съществуването на материалноправните предпоставки, с които законът свързва издаването на заповед от кмета на общината за учредяване право на преминаване и право на прокарване в хипотезите на чл. 192, ал. 2 и на чл. 193, ал. 3 от ЗУТ. Всъщност административният орган изобщо не е изследвал въпроса налице ли са условията за упражняване на административната намеса в насока техническото решение да е явно икономически целесъобразно.

Като не е изследвал всички посочени по-горе обстоятелства, вследствие на което липсват и мотиви в тази насока, кметът на СО, район „Нови Искър“ е допуснал нарушение на административнопроизводствените правила.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Настоящият състав приема, че оспорената заповед е постановена и в противоречие с материалния закон и наведените в този смисъл доводи на жалбоподателя се явяват основателни. Както се посочи вече, учредяването на сервитутното право върху имоти - частна собственост на физически и юридически лица, в хипотезата на чл. 193, ал. 3 ЗУТ, законът изрично регламентира условията, при които е допустима административна намеса, като изключение от принципа за договорно уреждане на отношенията, а именно: 1. да не е постигнато съгласие между лицето, в чиято полза се учредява сервитута и собствениците на имотите, през които ще се осъществи прокарването; 2. друго техническо решение за прокарване на отклонението да е явно икономически нецелесъобразно и 3. с прокарването на отклонението да не се

влошават условията за застрояване на поземлените имоти, да не се препятства установения начин на трайното им ползване и да не се засягат разрешени строежи или съществуващи сгради.

В случая, макар и без да е посочено изрично в заповедта, както и в предхождания акт - решение на Комисията по чл. 210 от ЗУТ, от приложените по преписката доказателства може да се стигне до извод, че с поведението си жалбоподателят е изразил несъгласие с прокарването на отклонения на мрежи и съоръжения от техническата инфраструктура през неговия имот. Ако, макар започналото административно производство по принудително учредяване на сервитут, жалбоподателят желал доброволно учредяване на право на прокарване, то нямаше пречка това да стане и в хода на това административно производство. Същевременно, настоящето оспорване на заповедта, само по себе си говори за липса на съгласие между страните за доброволно уреждане на спора. Предвид на това, следва да се приеме за доказана първата материалноправна предпоставка, обуславяща административната намеса при учредяване правото на прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди имоти с издаването на заповед по чл. 193, ал. 3 от ЗУТ.

Може да се приеме, че е налице и третата предпоставка за учредяване правото на прокарване на мрежи и съоръжения от техническата инфраструктура, а именно учреденото право на прокарване на отклонение да не препятства установения начин на трайно ползване на поземления имот, нито да влошава условията на застрояване. Както се установява от СТЕ, с учредения сервитут не се ограничават или нарушават параметрите на основното и на допълващото застрояване в поземлен имот с идентификатор 48393.4990.659 по КККР. Вещото лице е аргументирало заключението си по този въпрос, като е съобразило, че учреденото право на прокарване на нова кабелна линия през имота на жалбоподателя, попада в улична регулация по действащия ПУП. Т.е. приема се, че в зоната, в която е предвиден сервитута на кабелното трасе не би могло да се реализира основно и допълващо застрояване. В този смисъл, условията на застрояване на имота на жалбоподателя не се засягат неблагоприятно.

В настоящия случай обаче, не е изпълнено второто материалноправно условие за учредяване право на прокарване на отклонение от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужди имоти по административен ред, а именно друго техническо решение за прокарване на отклонението да е явно икономически нецелесъобразно. От изслушаното заключение по съдебно техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, се установява, че предложеното от заявителя Д. Д. не е икономически най-целесъобразно. Това е така, тъй като от заключението на вещото лице съдът намира, че това не е най-оптималния вариант за преминаване на елементи от техническата инфраструктура, тъй като съобразно разположението на имотите, възможен е вариант, при който трасето на кабелите СрН да преминава по южния тротоар на [улица], като в този случай, кабелното трасе ще пресича улицата само от о.т.230 до о.т.229. На база на тези констатации на вещото лице, закономерно и логично може да се достигне до извода, че приетите технически решения за прокарване на нова кабелна линия за външно електрозахранване с кабели СрН 20kW до поземлен имот с идентификатор 48393.4990.1197 /господстващ имот/ за електрозахранване на обект нов БКТП 800 kVA/20kV на „Цех за метални изделия - едноетажно производство, складово хале” в

УПИ V-776, кв.48, ПИ с идентификатор 48393.4990.1197 по КККР, не са икономически най-целесъобразни. С проектираното трасе на кабели СрН през ПИ 48393.4990.659 е засегнато правото на собственост на жалбоподателя в голяма степен към момента, тъй като действащата улична регулация не е приложена, в частта на предвижданията за тротоари за прокарване на кабели СрН в тръбна мрежа, като се установява, че 100 кв.м. от имот с идентификатор 48393.4990.659 попадат в сервитут на кабелното трасе, а същевременно не е изследван въпросът, дали има имоти общинска собственост и при наличието на такъв, за какъвто са налице данни, то икономически най-целесъобразно е трасето на кабелите СрН да преминава по южния тротоар на [улица].

Предвид изложеното, съдът счита, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че за процесната заповед за учредено възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о.т.222 и о.т.223, по отношение на засегнатия /служещия/ имот с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, право на прокарване на нова кабелна линия, не са налице всички материалноправни предпоставки. По тези съображения на основание чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, оспорената заповед № РНИ123-РД09-285/20.06.2023 г. на кмета на район Нови Искър, СО, е незаконосъобразна, поради неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречия с материалния закон и в противоречие с целта на закона.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, е издаден в несъответствие с процесуалните правила и в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което същият следва да бъде отменен. Жалбата като основателна, следва да бъде уважена.

По разноските:

На жалбоподателя се дължат разноски, предвид изхода на делото. От жалбоподателя са направени разноски за адвокатски хонорар в размер на 1500 лв., депозит за вещо лице в размер на 400 лв. и държавна такса в размер на 10 лв., или общо в размер на 1960 лв. Представени са и доказателства за извършените плащания, а именно платежни нареждания и адвокатско пълномощно, в което е отбелязано, че сумата е платена в брой. Поради което на жалбоподателят се дължат разноски общо в размер на 1960 лева.

Ответникът и заинтересованата страна претендират разноски за юрисконсултско и адвокатско възнаграждение, но с оглед изхода на спора, такива не се дължат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № РНИ123-РД09-285/20.06.2023 г. на кмета на район Нови Искър, СО, с която се учредява възмездно и срочно, до прилагане на действащата улична регулация по о.т.222 и о.т.230 по отношение на засегнатия имот право на прокарване на нова кабелна линия на ПИ с идентификатор 48393.4990.659 по КККР, външно електрозахранване с кабели Ср.Н 20кW до ПИ с идентификатор 48393.4990.1197, за

електрозахранване на обект нов ККТП kVA/20kV на „Цех за метални изделия-едноетажно производство, складово хале“.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на М. Х. Р. И. Ел А., с ЕГН [ЕГН], сумата от 1960 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: